

# 14 söndagen efter trefaldighet

Kyrkoherde Johannes Rydh  
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 6 september 2026

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

**Bön:** Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för alla dina goda gåvor, och främst att du uppenbarat din förlåtelse genom Jesus Kristus. Låt din helige Ande komma till oss genom Ord och sakrament med trons gåva, så att våra synders tunga börda lyfts bort och vi med tacksamhet får gå in i den himmelska glädjen. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

**Predikotext:** Matt. 11:25–30 (3:e årgången).

*Vid den tiden sade Jesus: ”Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. Ja, Fader, detta var din goda vilja. Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för. Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.”*

Söndagens ämne är tacksamhet. I evangelietexten har vi hört om hur tio spetälska män hade vänt sig till Jesus i sin nöd, och hur bara en av dem vände tillbaka och prisade Gud när de märkte att de hade blivit botade. Att känna tacksamhet efter ett sådant under är rätt och riktigt, och avsaknaden hos de nio visar hur tron hade falnat hos dem. Förmodligen var rädslan för att bli uteslutna från synagogorna för stor för att de skulle våga bekänna sin tro.

Dagens predikotext anknyter också till tacksamhet i dess inledningsord, men har ett lite annat innehåll än de andra texterna. Jesus prisade Fadern för att han *”har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små.”* Ordet ”detta” syftar på evangelium. Det glada budskapet om att Jesus har dött för våra synder kommer från Gud, och han har uppenbarat det för oss genom sitt heliga Ord. Att Fadern har dolt detta för de visa och kloka betyder inte att han utesluter alla lärda och intelligenta personer från saligheten, eller att vi förkastar förnuftets gåva. I så fall skulle kyrkan gått miste om många värdefulla lärare och teologer. Nej, Guds nåd riktar sig till alla människor och är allvarligt menad för dem alla. När Jesus prisar Fadern är det för att det inte är genom filosofi, lärdom och stort intellekt som denna nåd tas emot. De kloka och visa som söker sanningen genom sådana medel känner varken Fadern eller Sonen.

Det går inte att komma fram till en andlig gemenskap med Gud genom sitt eget tänkande. Det går inte att på logikens grund söka sig till det rätta om hur människan blir frälst. Den naturliga gudskunskapen som vi själva kan tillgodogöra oss kommer från skapelsen och det som Skaparen har lagt i våra hjärtan. Men detta kan bara tala om för oss att det finns en Gud, att det finns en lag som vi rätteligen måste hålla oss till, och att Guds vrede vilar över alla som överträder den. Den frälsningsväg som försöker bygga på detta leder inte till himlen utan till fördärvet. Det finns ingen annan väg än Jesus Kristus. *”Ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.”*

Kloket och vishet är förstås inte något som i sig själv gör det omöjligt för en människa att bli kristen. Men det kan vara ett hinder, om någon lyssnar för mycket på sina älskningstankar och låter Guds Ord vara dem underställt. Ordet och förnuftet går ofta emot varandra. När den heliga Skrift

talar om att Gud är treenig, att Jesus föddes av en jungfru, att han botade sjuka och uppväckte döda, eller att han dog för vår skull men uppstod igen på tredje dagen, då vill förnuftet genast förkasta detta. Naturligtvis kan det inte förhålla sig på det viset, säger man. Det som Bibeln kallar under måste ha varit fromma människors önskningar. I sitt högmod vill man hitta på bortförklaringar som förenar religionen med ett modernt och upplyst tankesätt.

Men Jesus sade inte till de små och enfaldiga: "Se på de kloka och visa; lär av deras exempel och gör som de, så ska ni bli mina lärjungar." Nej, han tog tvärtom de små barnens tro som exempel för alla kristna: *"Den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig ditin."* (Luk. 18:17) Ett litet spädbarn kan genom dopets nåd ha en frälsande tro trots att det inte alls har något utvecklat och högtstående förnuft.

Paulus skriver: *"Ty detta budskap om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft. Det står ju skrivet: Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag slå ner. Var är de visa? Var är de skriftlärda? Var är den här världens ordvrängare? Har inte Gud gjort den här världens visdom till dårskap? Jo, eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror."* (1 Kor. 1:18–21)

Så är det Guds goda vilja att de självkloka som vill mästra Gud blir förödmjukade, men för de små, de ödmjuka och de enfaldiga som inte förlitar sig på sig själva i andliga ting, uppenbarar Gud hela frälsningens sanning. Det som världen kallar dårskap, det är den högsta visdomen. Att vi får den är helt och hållet en Guds gåva. Vi kan inte ens sträcka oss ut för att ta emot den. Han skänker den till vem han vill, och han gör det genom de medel som han har bestämt: ordets predikan, dopets vatten, avlösningen och nattvarden. Nåden kommer inte till oss på några andra sätt, inte genom inre upplysning eller genom något "korn av sanning" i andra religioner. Endast där Ordet ljuder rent och klart, och där sakramenten förvaltas i enlighet med Ordet, finns nåd och förlåtelse att få.

För dem som i sina hjärtan är förkrossade över syndens allvar är evangelium en ljuv lindring för själens smärta. Jesus sade: *"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt."*

Lagens ok är tungt och slitsamt. Det ger aldrig någon ro eller sinnesfrid. Ständigt anklagar det oss för våra synder och brister, att vi inte lever som vi borde. Men Jesus har själv tagit på sig hela den bördan. Han fick bära korsets ok med hela världens synder, och han utplånade dem en gång för alla. Och hela den laguppfyllelse som vi inte förmådde har han utfört i vårt ställe. Så har han på våra axlar bytt ut lagens tunga ok mot evangeliets och förlåtelsens ok, som inte ställer några krav eller villkor. Vi behöver inte längre se oss om efter vad vi ska göra, vilka gärningar som är tillräckliga för att blidka Guds vrede. Allt detta som denna världens visa och kloka människor söker efter har Gud lyft bort från våra axlar. Jesu ok är mildt och hans börda är lätt. Det är inte vi som måste söka Gud, utan Gud som har sökt oss.

Ibland innebär Jesu ok också lidande. Det är att bära korset i hans efterföljd, att utstå hån och förakt och förföljelser för trons skull. Men jämfört med den omöjliga börda som lagen och synden innebar är Jesu ok mildt och lätt. Och han hjälper oss att bära det, och styrker och upprättar oss när vi faller.

När vi fått ta emot en sådan gåva vill tron brista ut i glädje, och prisa och lova Gud som gjort allt detta för oss, precis som den spetälske vände tillbaka till Jesus när han blivit renad. Så är tacksägelsen en följd av tron, och av allt som Gud har gjort för oss är frälsningens under det största.

Amen.

**Bön:** Allsmäktige Herre Gud, himmelske Fader, du som inte tröttnar på att ge oss goda gåvor utan all vår förtjänst och värdighet, och som skyddar oss mot allt ont. Vi ber dig: Verka i oss genom din helige Ande så att vi av allt hjärta tackar och lovar dig för allt gott du ger oss, men främst för din största gåva, vår Frälsare Jesus Kristus. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod, intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.